

THEOGNIS MEGAREVS

- Αἶθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην*
 1210 *οἰκῶ πατρώιας γῆς ἀπερυσκόμενος.*
μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυρι· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἔστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
 1215 *οὐθ' ἡμᾶς περναῖσι· πόλις γε μὲν ἔστι καὶ ἡμῖν*
καλή, Αθηναίωι κεκλιμένη πεδίωι.
Μήποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν
τοῖσ' αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.
Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἔξαπατῆσαι,
 1220 *Κύρνε· φίλον δὲ φίλωι ῥαίδιον ἔξαπατᾶν.*

ΕΛΕΓΓΕΙΩΝ Β

- 1231 *Σχέτλι' Ἔρωσ, μανίαι σε τιθηνήσαντο λαβοῦσαι·*
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
ἔσθλὸς Ὀιλιάδης σῆισιν ἀτασθαλίαις.